

tudi dober kup. Sezite tedaj svilorejci po njem, kajti spomlad je tukaj!

— (*Slovensko gledišče.*) Videli smo dve predstavi na korist igralcev dramatičnega društva, ki ste bili lepi zabavi za občinstvo, beneficijantoma pa manj ugodni. Gospodična Ledarjeva z „Nasledki skrivnostne prisege“ ni napolnila hiše, a igra se je točno in hvale vredno predstavljala, ker sta imela gospodična Podkrajškova in gosp. Schmidt glavni nalogi. Vsi drugi so ju izdatno podpirali. — V nedeljo je gospod Šušteršič spraval na oder žalostno igro „Zblaznela je“, ki se pa vendar veselo konča, in pa živahno burko „Gluh mora biti“. V prvi sta zopet gori omenjena igralca navduševala občinstvo, gosp. Šušteršič kot beneficijant je bil pri nastopu s ploskom sprejet in je dobro igral, vrlo tudi gosp. Nolli in gospica Ledarjeva v prvi, gosp. Kajzelj, Šušteršič, Jeločnik in gospica Piskarjeva v drugi igri. — Kar pa pri teh dveh predstavah ni bilo, gotovo bo v nedeljo 2. maja, namreč gledišče polno, da se bo trlo, kajti beneficijant bo pridni, vneti vérník slovenske Talije, močen steber našega gledišča, gosp. F. Schmidt, in igra, ki si jo je izvolil, „Francozi v Kamniku“, ljudska igra iz zgodovine Kranjske; spisal jo je g. J. Aléšovec. Ta igra, katero slišimo zeló hvaliti, se bo igrala prvikrat in gotovo bo vsacega mikala. Prav tako! Domače igre na našem odru, — to bode zmirom polnilo gledišče, ker narod naš za tuje izdelke ne mara, zlasti, če so tako slabi, kakor smo žalibog! že nekatere v slovenski obleki na odru videli.

— (*Benefica.*) Zeló porabljiva igralka in dobra pevka gospodična Namrétova bo jutri 29. t. m. spravila v svojo korist na oder tri mične igre: „Benefica“, burko v 1 dejanji, potem „Pes in mačka“, jako dobro burko in opereto; „Vino, ženske, petje“. Omenjena gospodična si je v svojih nalogah mnogo prizadevala vstreči občinstvu, zlasti s petjem, zato ji želimo polno hišo.

— (*Pobirki iz časnikov.*) „Tagblatt“ je v svojem 92. listu prinesel od delavcev zvonarja g. Samasse neko „poslano“, ki je osupnilo in z nevoljo navdalo njegove liberalne prijatelje, češ, da njih iskreni tovarš tako očitno pred svetom izpoveduje svoje pregreške, v narodni stranki pa je izbudilo začudenje, da so delavci njegovi modrejši memo mojstra, ki je vendar z Alpenkönigovim „Habakukom“ se večkrat ponašal, da je bil „leto in dan v Parizu“. V onem „poslanem“ tožijo namreč delavci Samassovi, da zvonarija njegova nima več dela in da žuga njim in družinam njihovim revščina, ako bi zato primoran bil jim službo odpovedati; zato ga za božjo voljo prosijo, naj opusti vse to, s čemur se je deželanom zameril. — To je bistvo onega „poslanega“, o katerem nekateri hočejo vedeti, da je od mladega gosp. Samasse samega napeljana zato, da bi s tem dokumentom mogel opravičiti izstop iz onih nemčurskih družeb itd., v katerih je zdaj zvonec nosil. Al bodi to tako ali drugače, to je gotovo, da njegovo kèsanje je prepozno; Hilzerjevi iz izvrstnega materiala narejeni zvonovi že po mnogih naših cerkvah pojó tako lepo in so tudi cenejši, da jim bode Samassova zvonarija težko kedaj več konkurencijo delala. Naj bi se bil mladi gosp. Samassa držal tako temeljito in marljivo svoje obrtnije kakor njegov spoštovani mirni oče, ki je celó v sosedne dežele delal zvonove, ne bi bila od leta do leta pešala prejšnje čase hvaljena firma, dokler ga niso novejši čas skoro vse cerkve zapustile. Mladi gospod moral bi bil vrh tega pa vedeti tudi še to, da, kdor od cerkev slovenskega naroda živi, nikakor ne sme hoditi poti današ-

njega liberaluštva in nemčurstva, ker to in uno hudo žali čutstvo naroda našega. „Der dumme Kraner“ ni ne tako neumen, da ne bi vedel, kje se bolje blago dobi! — Tiskovna pravda, katero je naklonilo „Slovincu“ poštno vodstvo, vrlo napreduje — piše današnji „Slovenec“, ki se pa prav nič te pravde ne boji, ker mu bo lahko dokazati pred porotniki, kar je trdil. — Tudi „Tagblatt“ bo imel tiskovni pravdi. Tožijo ga sorodniki umrlega g. dr. Coste zaradi nekega obrekovanja in isto tako gosp. Kreč. Temu listu bo pred porotniki trdo šlo, ker mu ne bo moč dokazati, kar je trdil v svoji zagrizenosti.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Cesarjevo potovanje je tudi dalje skozi in skozi le vrsta slovesnosti. Povsod isti slovesni sprejem, povsod ista navdušenost. In vse to ima popolnoma slovansk značaj, Dalmacija kaže, da biva v nji narod slovanski, dasiravno se po nekaterih krajih „italianissimi“ in lahoni prizadevajo dati posebno mestom laško podobo. A slovanski značaj povsod prodré tako, da „evviva“ kar utonijo v gromečih „živijo“. Zdaj je cesar v Vrgoracu, kamor je prišel v slabem vremenu. Tudi tu je bil sprejem velikansk, razsvetljava prav čarobna, zlasti neke razvaline. Devojke in fantje so pred cesarjem „kolo“ plesali. Posebno se pripravlja Hrvaško brodovje k slovesnemu sprejemu. V Reko bosta prišla 11. maja tudi Hrvaški ban Mazuranić in Zagrebški nadškof Mihajlović poklonit se cesarju. Kakor se zdaj za gotovo sliši, misli cesar še dva dni dalje potovati po Dalmaciji. Vtisk tega potovanja na Nj. Veličanstvo bo gotovo za nas Slované ugoden, zato upamo, da bo potem, ko se vrne na Dunaj, marsikaj drugače in bolje za nas.

— S 1. majem preteče Banhansov odpust; a prosil je, da se mu za 4 tedne podaljša. Najbrže bo dobil odpust — za vselej.

Galicija. — Za gotovo se poroča, da bo cesar v Galicijo odpotoval 4. avgusta.

Česko. Iz Prage. — Ustavoverci se radujejo, da sta tudi dva novo izvoljena Mladočeha — nasproti načelu Staročehov — vstopila v deželni zbor Praški; zato ju je zbora predsednik srčno pozdravil. Devet Mladočehov, odcepljenih od velike večine starih, tedaj sedi v deželnem zboru; ustavoverci se jim bodo dobri-kali in lepe besede dajali, a družega ne bodo nič dosegli, o tem je le en sam glas. Govorí se celó, da zato nameravajo predloge svoje v obliki peticij v zbor prinašati. To vendar je skoro neverjetno — piše „Reform“ — al pri mladih je vse mogoče!

Ogerska. — Tu se pričkajo za narodno gledišče. Madjari se pri tem obnašajo kakor drugod v Avstriji Nemci, in zahtevajo, da bi vlada dajala izdatno podporo takemu gledišču. — Zatiranje družih narodnosti pridno napreduje. Tisza je razpustil znanstveni zavod Slovakov „Matico slovensko“ v Št. Martinu. To dejanje se samo sodi.

Listnica vredništva. Gosp. A. Fr. v P.: Prejeli; drugi pot pride gotovo. — Sl. okrajnemu glavarstvu v Postojni: Drugi pot natisnemo.

Zitna cena

v Ljubljani 24. aprila 1875.

Vagán v novem denarji: pšenice domače 5 fl. 10. — banaška 5 fl. 47. — turšice 3 fl. 10. — soršice 4 fl. 10. — rži 3 fl. 60. — ječmena 3 fl. —. — prosa 3 fl. —. — ajde 2 fl. 70. — ovsa 2 fl. 10. — Krompir 2 fl. 10.